

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 11 (710)

П'ятниця, 6 квітня 1962 р.

Ціна 2 коп.

КОНКРЕТНО ПРО ЗМАГАННЯ

Змагання за кращу студентську групу, яке проходило у нас в університеті та в інших вузах міста і республіки, вступило в нову фазу розвитку. В змаганнях студентських груп віні новий зміст моральний кодекс будівника комунізму, чітко сформульований в Програмі КПРС, прийнятій XXII з'їздом партії. Студенти груп, які вступають до боротьби за звання передової групи по вихованню активних будівників комунізму, обіцяють:

— Віднині і завжди жити за принципами морального кодексу будівника комунізму. Кожний студент — носій високих рис комуністичної моралі.

— Свято виконувати заповіт Леніна: «Учитись, учиться і учитись», творчо оволодівати своєю спеціальністю.

— Натхненно працювати, вносити свій особистий вклад в побудову комунізму. Кожний студент — боець семирічки.

— Готоватися до активної участі в керівництві справами суспільства, оволодівати громадськими професіями.

Рух за звання передової групи по вихованню активних будівників комунізму викликаний потребами самого життя. Він повинен служити піднесенням всіх ланок комсомольської роботи. Групи, які борються за право називатися передовими по вихованню активних будівників комунізму, беруть на себе зобов'язання, визначають своє місце у всенародній боротьбі за побудову нового суспільства, за виховання нової людини. Зобов'язання, які бере група, повинні охоплювати всі ланки громадської та учебової роботи. Вони не можуть бути однаковими для всіх груп. Кожна група відрізняється одна від одної специфікою факультету, вузу, різним рівнем підготовленості до цього змагання і т. д.

Брати участь в цьому русі може кожна група. В спеціально призначений день групи будуть рапортувати про виконання своїх зобов'язань. Групам, які успішно виконуватимуть свої зобов'язання, рішенням факультетських комсомольських зборів буде присвоюватись це почесне звання. ЦК ЛКСМУ схвалив це цінне починання вузів і установив для кожного вузу окремо вимпел «Кращій групі від ЦК ЛКСМУ». Цей вимпел буде щороку вручатися тій групі, яку визнають кращою серед тих, що борються за звання передової групи по вихованню активних будівників комунізму.

Цей рух підхопили і студенти нашого університету. Уже зараз на більшості факультетів є групи, які включилися в бо-

ротьбу. Особливо добре ця справа поставлена на історичному факультеті (для прикладу нижче друкуються зобов'язання групи студентів II курсу істфаку). Активно включилися в цю справу групи філологічного, хімічного факультетів, факультету іноземних мов та інші. Однак необхідно застерегти від випадків формального ставлення до цієї цінної справи. Збори, на яких група бере зобов'язання боротись за високе звання, повинні проходити в урочистій обстановці: на них необхідно запрошувати героїв праці, героїв громадянської та Вітчизняної війни, старих більшовиків та комсомольців, ударників комуністичної праці, які виступлять перед комсомольцями, розкажут про свої трудові справи, поділяться враженнями. Це зобов'яже колективи груп більш вдумливо і серйозно ставитися до своїх зобов'язань та їх виконання. Група повинна періодично через стінну пресу курсу, факультету чи на сторінках газети «За наукові кадри» давати інформації про виконання зобов'язань.

Питання про рух за звання передових груп по вихованню активних будівників комунізму необхідно детально обговорювати на звітно-виборчих комсомольських зборах факультетів.

I. КОНДРАТЮК,
секретар комітету комсомолу університету.

Серйозна розмова

Говорили було про що. В своєму звіті комсог курсу Михайло Рудяк прінципово і гостро вказував на недоліки в комсомольській роботі II курсу мехмату. Досі на курсі мають академзаборгованість ст. Плотников, Пухальська, Кобель та інші, а академсектор Суслов нічого не робить. Член бюро КСМ курсу Григор'єв взагалі не з'являється на засідання бюро. Бюро курсу, в свою чергу, має зовсім не контролює роботу групогрів. Про це гаряче говорили комсомольці Нечаєв, Коров'як, Портков. Студент Наконечний пропускає багато лекцій, Царюк не буває на політгодинах, комсомольських зборах. Чернецький неходить в рейди дружини. І їх ніхто не турбує. А їх треба викликати на актив курсу, вимагати звіту на комсомольських зборах. Літня сесія не за горами. Необхідно уже розпочати підготовку.

Виступ ст. Кацер про товарицькі колоквіуми, співбесіди, які необхідно організовувати тепер, був дуже важливим і своєчасним. Жваву дискусію викликав виступ культсектора Лихачкої. На курсі не було проведено жодного тематичного вечора, студенти жайже не беруть участі в художній самодіяльності університету.

На засіданні новообраних членів бюро жваво обговорювали наболілі питання на курсі, склали план роботи. І на зборах і на засіданні бюро всі були настроєні по-бойовому, вояжнически. Жаль, що на зборах не було жодного викладача, а йм не завадило б послухати студентів!

B. ЗАМУЛЕНКО,

4. Брати активну участь в художній самодіяльності, в обговоренні книг, вистав, кінофільмів. Організовувати дискусії про моральну красу людини, про місце кожного студента в здійсненні Програми КПРС.
5. Тримати тісний зв'язок з підшефним військовим підрозділом.

6. Змагаючись за звання передової групи, ставити в центр уваги людину, формування її характеру, ідейності, переконаності в перемозі нашої великої справи.

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

II КУРСУ ІСТФАКУ В ЗМАГАННІ ЗА ПРАВО НАЗИВАТИСЯ
ПЕРЕДОВОЮ ГРУПОЮ УНІВЕРСИТЕТУ ПО ВИХОВАННЮ АКТИВНИХ БУДІВНИКІВ КОМУНІЗМУ

Студенти обіцяють:

1. Віднині і назавжди жити за принципом морального кодексу будівника комунізму. Кожний студент — носій високих рис комуністичної моралі.

2. Глибоко і всебічно вивчати марксистсько-ленинське вчення, свято виконувати заповіт В. І. Леніна: «Учитись, учиться і учитись».

Творчо оволодівати своєю спеціальністю, розуміти, що комуністичні ідеї повинні поєднуватися з комуністичними ділами.

3. Натхненно працювати над благоустроєм свого робочого місця, факультету, міста. Пам'ятати, що кожний студент — боець семирічки.

XVIII-та СТУДЕНТСЬКА

З квітня розпочала роботу XVIII наукова студентська конференція ОДУ. З вступним словом на пленарному засіданні виступив проректор по учбовій роботі доц. Г. А. Вязовський. Він тепло привітав наших гостей і попросив їх зайняти місця в президії.

На пленарному засіданні з доповідями виступили: студент IV курсу істфаку П. Крантов («XXII з'їзд КПРС про переростання держави диктатури робітничого класу в загальнонародну державу»), дипломант фізфаку М. Чесноков («Роль фізики в створенні матеріально-технічної бази комунізму») та філолог-третьюкурсниця С. Чорна («Питання літератури на XXII з'їзді КПРС»).

Від імені своїх наукових товариств, студентів та викладачів вітали учасників конференції гості Одеського університету: студент 4 курсу філологічного факультету Білоруського державного університету ім. В. І. Леніна Рагойша, п'ятикурсник-історик Башкирського державного університету Кашмов, студент IV курсу філфаку Тбіліського університету Шарадзе.

4 квітня розпочались секційні засідання.

O. РАКИТАНСЬКА.

ЗАКАРПАТСЬКІ ВРАЖЕННЯ...

..дуже багаті і різноманітні. Карпати, Ужгород, університет сподобались надзвичайно, хоч під час нашого там перебування майже весь час йшов сніг і стояли морози, а ми були одягнені зовсім по-весняному. Проте перші враження від Закарпаття були іншими...

Насамперед, по приїзді дізналися, що наукова студентська конференція, на яку ми приїхали, перенесена на 12 днів. Що робити? Нас було п'ятьо: два філологи, два біологи і хімік. Кожен висунув свій проект: чекати, іхати додому, вимагати, щоб нас вислухали раніше. Зупинились на останньому. Моральну підтримку одержали від того, що і львів'ян не попередили, а значить нашого полку прибуло. Треба признатись, що зустріли ужгородці всіх дуже гостинно і привітно, властували, на вітві «приставили» екскурсоводів,

від яких ми старалися якнайшвидше втекти. Хвалили вони своє місто, не відставали і ми: Одесу «скриводити» не дали. Ну, а питання: де краще — в Одесі, чи в Ужгороді — вирішуватимемо все-таки в ОДУ, коли ужгородці побувають на нашій студентській конференції.

Наші доповіді були обговорені на екстренному засіданні конференції з великою увагою. Доповіді, які ужгородці прочитали для нас, ми прослухали з задоволенням. Раді були і тому, що в УжДУ студенти на філфакі дуже добре знають іноземну мову, вивчають її глибше. І не дивно, бо в них лекційних годин з іноземної мови більше та й методика викладання дещо інша.

Покидали ми це тихе, привітне місто з неохотою, бо воно встигло полюbitися нам за декілька днів. Привезли з собою величезний закарпатський привіт від ужгородців усім студентам нашого університету, а незабаром з музичним вітанням прибудуть в нашу Одесу представники художньої самодіяльності УжДУ.

M. ТУРАНСЬКА,
студентка 3 курсу філфаку.

Цікаві семінари

Студенти-історики з величезною увагою вивчають матеріали XXII з'їзду КПРС. Дуже активно проходять семінарські заняття у студентів II курсу. На минулих заняттях розглядалися і обговорювались різні проблеми, висунуті з'їздом. Із змістовними доповідями виступили Б. Степанов («Держава і комунізм»), А. Малик («Керівна роль КПРС і ліквідація культу особи та його наслідків») та інші.

В обговоренні поставлених на семінарському занятті питань беруть активну участь всі студенти курсу, але особливо активністю відзначаються студенти Г. Цвєтковський, І. Стеблюк, М. Ізвеков, А. Конушкіна та ін. Наш керівник доктор історичних наук І. В. Ганевич задоволений тим, що семінарські заняття проходять на нашому курсі цікаво, в суперечках і на високому ідейно-політичному рівні.

O. СЕМЕРІН.

МИХАЙЛО СТЕЛЬМАХ

ЧОЛОМ ВАМ, ДОБРІ ЛЮДИ

(Виступ на пленарному засіданні конференції).

Зустріч на Одеському вокзалі.

Фото А. Станчева.

ВЕЛИКА РОЗМОВА ПРО РОМАН

Цього разу до найстарішого вузу півдня України прибуло багато гостей. У Великому актовому зали Одеського університету ім. І. І. Мечникова зібралось понад 600 чоловік. Сюди прийшли літературознавці, студенти, письменники, мовознавці, вчителі, робітники... Тут 29 березня розпочала свою роботу міжвузівська наукова конференція. Її тема — «Проблеми українського радянського романсу і творчість Михайла Стельмаха». Це третя конференція, яку філологічний факультет Одеського університету проводить з питань розвитку нашої літератури.

Учасники конференції — літературознавці і мовознавці Одеси і Києва, Москви і Харкова, Сум і Ровно, Вінниці і Ужгорода, Запоріжжя і Сімферополя — були зацікавлені в поглибленні вивчення історії українського романсу і в актуальніх проблемах його розвитку.

В доповідях і дискусіях органічно переплітались роздуми і міркування про український роман із розмовою про творчість М. Стельмаха, одного з найкрупніших наших романістів. Початок такому двоєдінному характеру конференції поклали на пленарному засіданні доповіді М. О. Левченка («Проблеми сучасного романсу»), і А. А. Жаборюка («Талант, визнаний народом»). В обох доповідях були висвітлені найголовніші питання сучасного романсу і романів М. Стельмаха: народна доля, народні характери в добу побудови комунізму, психологічна правда, різноманітність стилів.

В трьох секціях — історії та теорії романсу, вивчення творчості М. Стельмаха та секції мовознавства — протягом двох днів було заслушано 39 доповідей. В обговоренні і дискусіях, що виникли навколо гострих і спірних проблем, взяло участь понад 50 учасників конференції.

**

Історики та теоретики романсу охопили в своїх доповідях цілій ряд мало досліджених і складних питань. Про зародження українського радянського романсу і його критику зробив цікаву, змістовну доповідь кандидат філологічних наук Л. М. Коваленко; по-новому поставив питання про історичну

та художню правду і негативний вплив культу особи на романи про революцію та громадянську війну і нові досягнення після ХХ з'їзду КПРС в цьому жанрі доцент А. В. Недзвідський. Жававу дискусію викликали полемічно загострена і майстерна в аналізі творів на виробничу тему доповідь доктора філологічних наук С. А. Крижанівського та доповідь доцента М. І. Кенігсберг про жанрову своєрідність «Пропороноси» О. Гончара. В цій секції 12 доповідачів та їх опоненти ставили питання і дискутували про стильові напрямки в розвитку романсу, його жанри, про урізноманітнення форм психологічного аналізу, про небезпеку канонів, які омертвляють життя ріку літературного процесу.

**

Найбагатолюднішою в цій конференції була секція вивчення творчості Михайла Панасовича Стельмаха. В її роботі брав участь і виступав у обговоренні сам письменник, романи якого люблять широкі кола читачів. Аналізу творчості видатного романіста на конференції було присвячено 27 доповідей. Закохані у поетичну прозу М. Стельмаха літературознавці — доктор філологічних наук Л. Новицька, доценти В. М. Піскунов, І. М. Дузь, Ю. С. Бурляй, Г. А. Вязовський, О. Р. Мазуркевич, О. К. Бабишкін, О. В. Ганич та інші — розкривали у своїх наукових розвідках красу й ідеїне звучання стельмахівського слова. Образи комуністів, народні характери та засоби їх творення у романах «Велика рідня», «Кров людська — не водиця», «Хліб і сіль», «Правда і кривда», гуманізм письменника і його герой — селянин-філософ, народне джерело поетики та художня роль асоціацій в образотворчій системі, розвиток традицій класичної прози та викривально-сатиричні засоби, найхарактерніші особливості стилю романів, твори для дітей і в кіно — ось далеко не повний перелік тих проблем, які обговорювалися в широкій аудиторії, що з великою увагою слухала кожне нове оригінальне слово про письменника, який дав нашій літературі прозу — епічно глибоку, з філософською пізнанням. Наша конференція яко-

течією і ліричним проникненням у рідну природу і чарівний світ людини-трударя.

**

Предметом розмови лінгвістів стали риси мовного стилю романів М. Стельмаха, у якого барви слова — ліричного і сатиричного, точно прямого і метафоричного, діалектно-розмовного і публістичного — надзвичайно багаті. Всі ці й інші питання досліджувались у доповідях мовознавців Н. А. Мокаленко, П. Д. Тимошенка та ін. З критикою «огріхів» у перекладі роману «Кров людська — не водиця» на російську мову виступила Н. Г. Рядченко.

Багато доповідей про творчість М. Стельмаха та цікаві питання розвитку романістики — це якоюсь мірою крок вперед у сучасному українському літературознавстві. Як і попередні, ця конференція привернула увагу літераторів і студентства Одеси. Справжнім святом для них були мудрі і поетичні виступи лауреата Ленінської премії Михайла Стельмаха. Його тепло зустріли на вокзалі і в президії конференції, гаряче вітали і дякували — студентка Н. Чайка, поет В. Гетьман, піонери 107-ї школи — за приїзд до містера і участь в конференції, за хороші книги і добре слова.

Письменника-лауреата тепло вітали піонери Одеси.

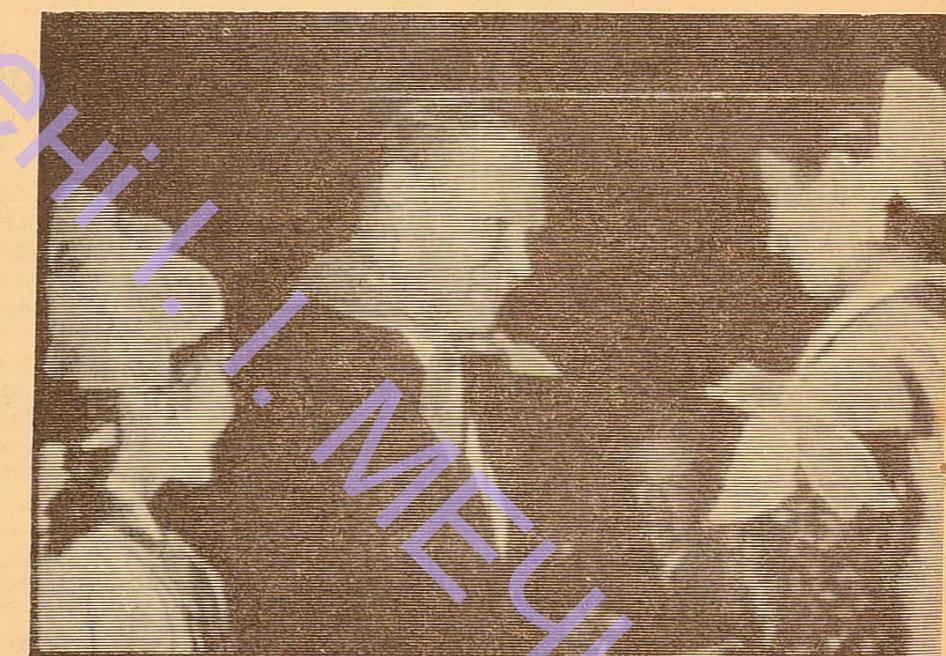
Фото П. Дутка.

Дорогі друзі, дорогі товариши, насамперед, дозвольте мені подякувати організаторам і доповідачам міжвузівської наукової конференції за їх добру працю, за їхній розмах і сердечність. Дозвольте подякувати, як говориться в народній думі, і вам, головам слухаючим, що стали учасниками конференції. Хай оце славне міжвузівське віче стане подією у головному: у вивченії українського радянського роману. Хай воно злагатить і нашу теорію і наші серця. Шо ж відноситься до моєї творчості, то я розумію — конференція занадто великуденно, занадто щедро видала мені аванс. Була б моя воля і право, я наставив би собі купюр, як строгий цензор, але тут, очевидно, воля і право Івана Михайловича Дузя. І тому я тільки мушу згадувати теж народне прислів'я: «Дівчати ми любимо такими, якими вони є, хлопців ми любимо такими, якими вони будуть». Постараюсь оправдати Ваше довір'я тими творами, які будуть..

Як і раніше, так і тепер, я не уявляю собі сучасної, підкresлю, сучасної прози без епічної глибини, без філософської течії і без ліричного проникнення... Із хвиль історії, із хвиль життя народжується крила натхнення. Великі ідеї нашого життя художник має захищати високими емоціями та багатством всього серця, досконалістю мови і красивим образом.

Так! Я не соромлюсь слова «красивий» і «красивий образ», як со-

ромляється його деякі літературні няньки, чи то з невідіренним духом вульгарної соціології, чи то з такими дубовими схемами і підозрілими пелюшками, від яких сів. За сердечність, за щедрість і не один твір «давав дуба». Я недушевну красу чолом Вам!

Говорять учасники конференції:

С. А. КРИЖАНІВСЬКИЙ, доктор філологічних наук, зав. відділом радянської літератури Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка:

— Ця конференція була дуже цікавою. Істина, як відомо, пізнається в суперечках, а заплутаних і захованых істин в літературознавстві чимало, візьміть хоча би поняття «романтизм» і «романтика», «ліричний епос» — тут багато приблизного, суб'ективного... Нам треба відкидати фетиші, канони, бо вони сковують живу мисль, засушують зелене дерево

юсю мірою потривожила канонічні схеми.

М. І. КЕНІГСБЕРГ, доцент Харківського університету:

— Я дуже люблю одеські конференції. Про твою доповідь тут завжди скажуть правду, нічого не прикрашаючи, ніколи не образять неувагою. Така дружня хороша розмова, як свіже повітря, потрібна для розвитку нашого літературознавства. Одеські конференції поетичні за змістом і за формою. Хочеться, щоб наступного року темою конференції була творчість «строго» реалістична, але щоб

форма, як і зараз, залишилась поетичною.

Л. М. КОВАЛЕНКО, кандидат філологічних наук:

— Ми, кияни, з радістю їдемо до вашого університету, бо конференції з кожним роком стають все глибшими, різноманітнішими, проблемнішими. Вважаю, що дана конференція — крок вперед у нашому літературознавстві. Я люблю приїздити до Одеси, вашего університету. Тут легко думається. Дуже приємно зустрітися з хорошими людьми і, як кажуть, відвісти душу.

ІСТИНА ПІЗНАЄТЬСЯ В ДИСКУСІЯХ

Кращий профорг

Багато цікавих і корисних справ на В курсі істфаку робить профорг курсу О. Зелінський. Саша добросовісно ставиться до свого доручення, вкладає в нього всю душу. За це люблять і поважають його однокурсники.

Цікаво пройшла організована за ініціативою профорга музична вікторина з творчості П. І. Чайковського, яку провели студенти-п'ятикурсники Я. Глузберг, О. Мартинов, В. Хильниченко. А найближчим часом п'ятикурсники побували на кіностудії, познайомляться з процесом створення кінофільмів!

О. СЕМЕНОВ.

РІК ЖИТТЯ

РІК, який я прожила в Бухаресті, назавжди залишиться в моїй пам'яті. Мене послали в Румунію збирати дані для дипломної роботи. Румунські студенти зустріли мене дуже привітно, охоче допомагали мені оволодіти мовою і самі з задоволенням вивчали російську мову. Мета моєї подорожі до Румунії — близче познайомитися з країною, вивчити її економіку: адже я географ-економіст.

Разом з румунськими студентами я їздила по країні. В Бухарестському університеті студенти геофаку на кожному курсі протягом року двічі війжджають на 10—15 днів на практику. Я намагалася не пропустити жодної екскурсії, їздила з усіма курсами. Тепер можу впевнено сказати, що я бачила Румунію з її старовинними містами і містами новими, які будуються за останнім словом техніки, бачила дунайські плавні і чорноморське узбережжя з курортами, які не поступаються місцем перед західноєвропейськими.

А який прекрасний Бухарест!

Місто нове, піднялося з руїн. Великі площа чергуються з бульварами, багато парків. На вулицях цвітуть бузок і мигдаль. Недарма румуни називають свою столицю містом-садом.

Університет в Бухаресті міститься в старовинному будинку в центрі міста, на Університетській площі. Напроти — 10-поверховий будинок гуртожитку. Гуртожитком забезпечуються всі студенти.

Взимку румунські студенти в усіх вузах складають 1—2 екзамени, рідко — 3. А влітку кожний факультет складає не менше 6 ек-

Старанно готуються вони і до подорожі в Умань.

Зараз для п'ятикурсників головне завдання — своєчасно написати дипломні роботи. О. Зелінський суворо контролює стан написання дипломних робіт студентами. Із задоволенням він відзначає, що студенти Ю. Ямко, М. Якупов, В. Шурапов, М. Тюміна сумінно працюють над своїми дипломними.

Нешодавно партійні збори факультету прийняли О. Зелінського кандидатом у члени КПРС.

О. СЕМЕНОВ.

РОСТЕ, МІЦНІС КОЛЕКТИВ

Коли я йшла на вечірній відділ філологічного факультету, то трохи побоювалася: як і про що з ними говорити? Вони люди зайняті, серйозні. Але коли прийшла на I російський, зрозуміла, що хлопці і дівчата тут веселі і дружні. Дізнавшись про те, що я кореспондент нашої університетської газети, вони спочатку не хотіли розказувати про своє студентське життя. «Ta що ви! Нам ще немає про що розповідати», — чу-

лось у відповідь. А потім якось ніпомітно зав'язалася розмова, по-знайомилася я з старостою курсу Скржинчик. «Ми трохи відрізняємося від студентів стаціонару, — говорить вона, — у нас немає свого комсомольського бора, мало у нас часу для самостійних занять. Але ми збираємося іноді всі разом і розмовляємо, сперечаемося».

Цікаво проходять на I російському так звані вечори курсових поетів. Молоді поети Волинець,

Озеровська та інші читають свої вірші, а потім всі разом обговорюють їх. Зараз на курсі готовиться випуск газети. І хоч у неї ще немає назви, але по змісту вона буде цікава.

Студенти вчаться і працюють. Важко їм, але на лекції ходять майже всі, на практичних добре відвідують. Особливо активні студенти-відмінники Письменна, Косовська, Румбах, Озеровська. Дзвоник. Я іду на I український. Лекція з російської літератури. Студенти уважно слухають. Вони багато читають художніх текстів, критичних розробок. На цьому курсі цікаво проходять практичні заняття з української мови, семінари з історії КПРС. Викладачі задоволені відповідями Грабовенко, Петрової, Георгії.

Староста ст. Георгіца розповіла, що на курсі створюється гурток художньої самодіяльності, готується випуск стінгазети. Студенти Терземан, Лущевська, Дяченко склали сесію майже на відмінно.

«Все добре, але ми не маємо, можливості працювати в наукових гуртках, тому що у вільні дні, середу і суботу, гуртки не працюють. А нам дуже хочеться працювати і в гуртках. Це загальне побажання студентів», — закінчує староста.

Л. ІЗРАЙЛЕВА.

Зустріч друзів

II курс істфаку шефствує над воїнами-прикордонниками. Але часто різні вечори, зустрічі, які організовувались за ініціативою друкогурсників, перетворювались в загально факультетські. Так трапилося і цього разу.

Спортивний вечір разом з воїнами Радянської Армії готував усім факультет. І ось в спортзалі по вул. Ласточкина зустрілись спортсмени істфаку та прикордонники. Вечір був відкритий дружньою зустріччю з баскетболу між I та II курсами істфаку. Вигравши першокурсники з рахунком 24:18. А в малому залі розгорнулася гостра боротьба з настільного теніса. Честь факультету захищали працівники А. Кузнецова, І. Кондратюк та інші любителі ракетки.

Цікаву показову партію зіграли прикордонники — майстер спорту з настільного тенісу Янчайтіс і першорозрядник Раме.

А потім почалася волейбольна зустріч. Боротьба за м'яч проходила в безперервних атаках нападаючих. Добре грали на захисті В. Романчук, Г. Цветковський. Але наші нападаючі не завжди використовували всі свої можливості. Були, правда, непогані окремі удачі у В. Тюнікова, А. Фірсова.

Після закінчення спортивної частини — масові ігри, танці. Воїнам були врученні подарунки. Задоволеними повернулися прикордонники до себе.

Л. ГОТОВСЬКИЙ,
член партбюро істфаку.

Знайомтеся з чемпіонами

Зараз в університеті систематично займаються спортом біля 30% всіх студентів. Ми можемо пишатися нашими студентками-волейболістками, які носять почесне звання чемпіонок Радянського Союзу. Наши легкоатлети на першості міста серед вузів неодноразово здобували призові місця і т. ін. Але «чоловічі» види спорту (вільна і класична боротьба, важка атлетика, бокс) в університеті завжди відставали. До 1961 р. команда штангістів університету, незважаючи на всі зусилля спортсменів і тренерів, в усіх змаганнях впіралася одне із останніх місць. В

трудні в спортивному залі водного інституту проходили чергові змагання на першість серед вузів з штангами. Вперше в історії всіх першостей з важкої атлетики у вітчизняній боротьбі ми зайнайшли I місце. А наші важкоатлети Є. Туренко і В. Варзар завоювали перше місце в особистій першості відповідно в середній і першій важкій вагових категоріях. Знавці і тренери були здивовані.

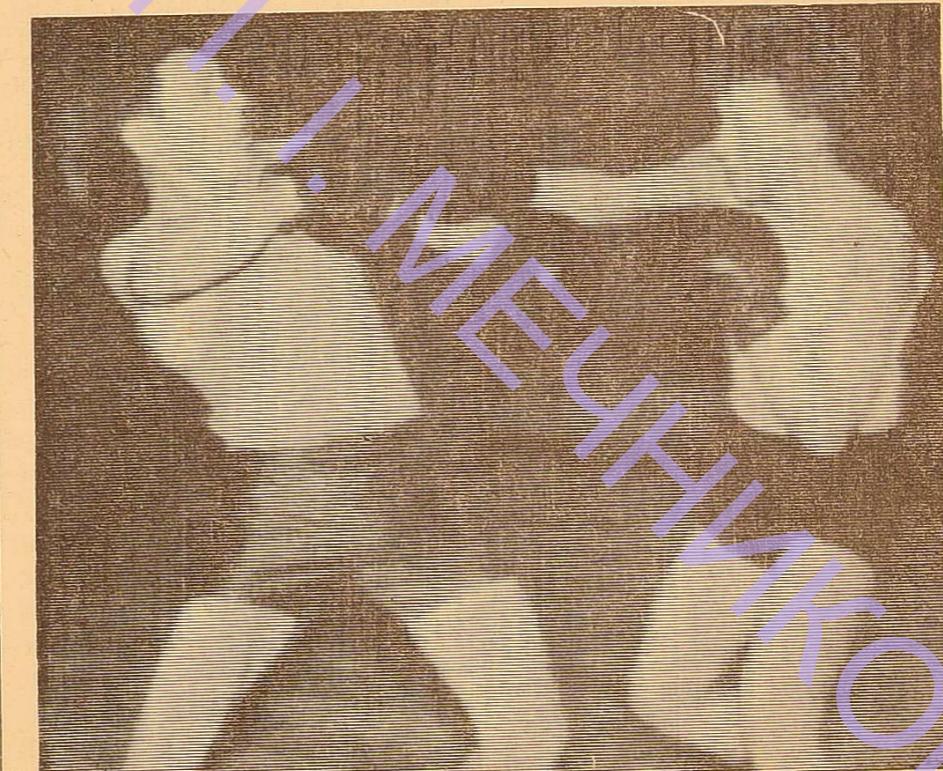
А команда продовжувала наполегливо тренуватися, готовуючись до першості Міністерства вищої освіти УРСР, яка повинна була відбутися в кінці лютого в м. Дніпропетровську. В цій ваговій категорії йому належать всі рекорди університету.

Досі рекорд університету в поштовху двома руками для атлетів напівсередньої ваги належить Кулішу, який закінчив у минулому

рівно і впевнено. Недостачу спортивної техніки він заповнює чудовою фізичною підготовкою. Зараз він систематично тренується. Йому теж належать всі 4 рекорди університету.

Автор цих рядків також входить до складу команди університету.

А ось найсильніший представник

31 березня в спортзалі ОДУ, відбувся великий спортивний вечір. Перед студентами виступили гімнасти, акробати. Боксери провели показовий бій.

Фото А. Станчева.

ПЕРШОГО КВІТНЯ

Почались міжвузівські міські змагання з волейболу. В спортзалі університету господарі майданчику приймали команду консервного інституту.

2 команди дівчат ОДУ без особливих утруднень перемогли з рахунком 3:0. На майданчику вишикувалися чоловічі команди вузів. Першу партію програно з невеликим розривом в очках. Тренер команди Розенберг вказує на помилки, пояснює, як уникнути їх, спрямовує волю команди до перемоги. Більш зібрана і смілива гра чоловічі команди до перемоги. Рахунок — 3:1 на користь наших. Друга

чоловічі команди перемогла з тим же рахунком.

В. ГОНЄЕВ.

нашої команди, та й в університеті, В. Варзар, ст. I курсу фізфаку. З власною вагою 92 кг він штовхає 145 кг, але це далеко не межа.

В. ВЕСЕЛКОВ,

ст. I курсу факту

іноземних мов.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“

СТОР. 3. 6 КВІТНЯ 1962 р.

ТАЛАНТ ЯСКРАВИЙ І РІЗНОБІЧНИЙ

«Ми радіємо Вашому веселому і невичерпному таланту і дякуємо Вам за вимогливу невтомну працю, за чудовий приклад творчого життя» — говориться у вітанні Спілки письменників СРСР К. І. Чуковському в день його 80-річчя.

Талант К. І. Чуковського великий і різноманітний. Він учитель, наставник і близький друг юних читачів. Його «Крокодил», «Мойдодыр», «Муха-цокотуха», «Айболіт» — улюблені книги радянських дітей. Особливо популярна книга «От двух до п'яти», яка поєднує в собі прекрасне знання психології дитини з тонкими лінгвістичними спостереженнями і фольклорними пошуками.

Яскравий талант і величезна ерудиція К. І. Чуковського виявилися в його наукових дослідженнях. «Мастерство Некрасова» — підсумок сорока річної некрасівської теми, виконаної схильовано і захоплююче. Однотомник М. О. Некрасова, який підготував К. Чуковський для радянського читача, бачив і похвалив В. І. Ленін. Творчості сучасників Некрасова дослідник присвятив збірник «Люди и книги». Цікава монографія К. І. Чуковського про творчість А. П. Чехова відкинула «весь мусор неправд і полуправд, сложившихся за полвека вокруг его имени».

Великий друг української літератури, К. І. Чуковський в статті про Тараса Шевченка розкрив музы великої любові і великого гніву, її велику народність. «Українська мова, — писав він, — неначе створена для ніжних любовних виявів: «ясочіка моя», «зіронька моя». Ще ніжніша і ласкавіша ця мова у Шевченка, бо він справді найніжніший і найласкавіший з усіх поетів усього світу».

Літератор в найвищому значенні цього слова, людина багатогранних інтересів і величезного досвіду, К. І. Чуковський протягом 60 років зустрічався з видатними людьми російської та світової культури. Він добре знав Л. Толстого, зустрічався з В. Короленком, О. Купріним, І. Буніним, В. Брюсовим, був близьким другом І. Рєпіна, заохочував першою спробами В. Маяковського, дружив з О. Толстим, працював з О. М. Горьким, близько знав О. Фадеєва, а Незнівній майстер творчого мистецтва.

Співробітництво К. І. Чуковського з О. М. Горьким почалося в 1916 році у видавництві «Парус». У цій роботі з 1918 р. у «Всемирній літературі» розкрила перед ним величезну любов Горького до літератури, його незвичайну працьовитість. Відзначаючи пристрасну зацікавленість Горького відносно художньої майстерності радянської літератури, К. Чуковський пише у своїх спогадах: «Ми, писатели більше і менші, успіли за довгі годы привинуту к тому, что, вот, есть в нашей стране человек, который каждой нашу строку принимает к сердцу как свое личное дело».

Початок творчого шляху К. І. Чуковського пов'язаний з нашим містом. Тут проходило його дитинство, тут навчався він у гімназії. В 1901 р. К. Чуковський

став кореспондентом «Одесских новостей» в Лондоні. В період 1901—1905 рр. літературно-критичні статті його про письменників, класиків і сучасників на сторінках «Одесских новостей» привертали увагу читачів.

К. І. Чуковський брав активну участь в полеміці, яка велася в той час в одеській пресі навколо творчості О. М. Горького. В ст. «Паки о «Дні» він писав в «Одесских новостях» 15 квітня 1903 року: «Пьеса интересная, захватывающая, увлекательная, которую с такой поразительной философской смелостью дал нам М. Горький».

На сторінках «Одесских новостей» напередодні першої російської революції К. І. Чуковський вперше звернувся до горківської теми і зайняв у ній принципову позицію.

Збірник кафедри російської та зарубіжної літератури ОДУ «Максим Горький», який вийшов у 1961 році, викликав живий відгук К. І. Чуковського, нагадав невтомному трудівнику нашої літературної науки про його перші кроки в ній, його «малу родину». Корній Іванович пише нам: «Я с большим интересом прочитал Вашу отличную статью. Благодаря ей, я живо вспомнил своих старых товарищей — Хейфеца, Кармена, Жаботинского, Воскресенского... В ос-

новном статья ценная, освещающая забытые факты литературной биографии Горького. По поводу статьи т. Элькснер о Фадееве я должен сказать, что Фадеев помогал работать не только молодым, но и нам, старикам. Я целыми часами читал ему свои рукописи (о Чехове, о мастерстве Некрасова и т. д.), он принимал к сердцу каждое слово, каждый абзац. И кто из нас не получал от него подробнейших писем о каждой нашей брошюре и книге? Спасибо за сборник.

Ваш К. И. Чуковский.

В день славного вісімдесятіччя від усієї душі бажаємо ювіляру довгого віку і творчих успіхів.

Доц. П. І. ЗБАНДУТО.

ВІН ПОЧИНАВ В ОДЕСІ

(До 80-річчя К. І. Чуковського)

ПАМ'ЯТІ СТЕПАНА ХАЛТУРІНА

ОДИН З ПРОВІСНИКІВ БУРІ

18 березня 1882 р. біля Сабанеєва мосту стояла бричка, на північному сидінні якої сидів чоловік років 30, блідий, з чорними очима. Спостережливий міг легко помітити, що він когось з нетерпінням чекає.

Поглядаючи час від часу на годинник, він то прислуховувався до чогось, то повертається і подовгу дивився в бік Миколаївського (Прибуткового) бульвару, покритого

портретом морського туману.

Раптом у звичайний вуличний

шум ввірвався сухий тріск пістолетного пострілу. Чоловік здригнувся і весь перетворився у слух. З

боку бульвару, широко розмахуючи пістолетом, біг чоловік. Його

переслідували декілька чоловіків

цивільному і поліцейському.

Зрозігнувшись, чоловік стрибнув у бричці, в ту ж мить опинився на коні і поскакав у протилежний кінець мосту. Однак крики

«Стій!», «Тримай його!» привернули увагу багатьох перехожих.

Він ускіпився на коні і поскакав у бік кінця мосту швидко рів на татови

цікавих. Конем не прідеш. Чоловік

шифрованої телеграми міністра внутрішніх справ... про вбивство генерал-майора Стрельникова до височайшого відому: государ імператор велів, щоб вбивці негайно були засуджені воєнним судом і протягом 24 годин були повіщені.

Граф Ігнатьєв. 20 березня о 12

год. ночі було оголошено вирок,

а 22 березня о 5 год. ранку вирок був здійснений.

Так обірвалося життя людини з чудовою душою, яка все своє

ТАКИЙ ЖЕ ЧУЙНИЙ

Минуло 80 років з дня народження К. І. Чуковського — відомого дитячого письменника, літературознавця і мемуариста. Його ім'я широко відоме і популярне у нас. І мені хочеться розповісти про те, як під час Великої Вітчизняної війни на протязі двох років мені довелося працювати з Корнієм Івановичем за особливих обставин.

В Узбецьку РСР було евакуйовано багато дітей з прифронтової полоси. Їх привозили цілими ешелонами, розподіляли по дитбудинках.

Але дитбудинків невистачало, і багатьох дітей брали на виховання місцеві жителі, які бачили в цьому свій патріотичний внесок у справу боротьби з фашизмом.

Дітей, які приїжджали з матерями, влаштовували у гуртожитках, закріплювали за їдалнями, постачали одягом і необхідним.

Всю цю роботу по розподілу і влаштуванню евакуйованих дітей здійснювали працівники спеціального управління Узбецького Наркомосу, серед яких була і я.

Там мені доводилось працювати по розшуку дітей, які загубили своїх батьків (пізніше цю роботу було передано органам міліції).

В цій роботі нам багато допомагав актив жінок, який організувала і очолила відомий громадський діяч К. П. Пешкова, дружина О. М.

Горького.

Душою всієї нашої роботи був К. І. Чуковський, який, незважаючи на зайнятість і напружену

творчу працю, яка не припинялася ні на один день, брав активну участь у повсякденній роботі так званої «38-ї кімнати» Наркомосу, яка набула серед дітей неабиякої популярності.

Кожний його приїзд був для нас святом.

Він віїжджав з нами в дитбудинки, смішив вимучених дітей читанням своїх віршів, з великом інтересом вивчав листування нашого дитячого адресного столу. Він підтримував нас дотепним жартом, посмішкою, дружнім і теплим словом, що було особливо цінним в ті важкі часи.

Найулюбленішим заняттям його була робота з обдарованими дітьми. Серед евакуйованих дітей ми виділили велику групу музикантів, математиків, художників, поетів для подання систематичної допомоги в навчанні та поліпшення матеріального стану. К. П. Пешкова і К. І. Чуковський, як і керівництво Наркомосу, справедливо бачили в цій роботі турботу про майбутнє науки та мистецтва в нашій країні.

Серед наших вихованців у Корнія Івановича були великі друзі. Одним з них був тепер досить відомий молодий поет і археолог, літературний співробітник журнала «Юність» Валентин Берестов — тоді блідий, вимучений хлопчик. Його, як і багатьох інших дітей, привів до нас К. І. Чуковський і не переставав турбуватися про них, охороняти їх.

Два роки тому я побувала в Переделкіно — в посольку під Москвою, де живе письменник, і була гостем К. І. Чуковського разом з відомою перекладачкою Т. В. Івановою.

Ми довго сиділи в його кабінеті, згадували роки війни, нашу спільну роботу. Приємно було бачити, що Корній Іванович в свої 78 років (тоді) зовсім не змінився, що він такий же душевний, цікавиться людьми, чуйний, такий, яким він був і раніше, яким я його знала.

Доц. Л. БЕЛЕНЬКА.

повалення існуючого політичного устрою.

Після арешту у 1879 р. ряду членів «Союзу» (в тому числі і Обнорського) в пошуках активних засобів боротьби Халтурін примікає до народників. Під їх впливом він стає на шлях терористичної боротьби.

В 1880 році він підготував вбивство Олександра II. Однак вбивство не вдалося. Вибух відбувся, але царя в приміщені не було. 31 грудня 1881 року Халтурін разом з Фігнер приїхав до Одеси, щоб здійснити план вбивства воєнного прокурора Стрельникова, який відзначався крайньою жорстокістю. Прокурора в Одесі вони не застали. Довелось чекати. І лише 18 березня його було вбито. Вбивство було підготовлене Халтуріним і Шелзаковим.

В спеціальній прокламації Виконавчого комітету партії «Народна воля» писалося: «А ви, мужі посланці революційного правосуддя, ваш подвиг запалить не одне чule серце, ваші сітлі образи будуть постійними спутниками в усіх ділах, спрямованих до щастя російського народу».

Радянські люди бережуть пам'ять про революціонерів, які віддали життя за світле майбутнє.

В місті Одесі бувша Гаванна вулиця названа вулицею Халтуріна. На місці страти революціонерів, на стіні новозбудованого будинку прикреплена меморіальна дошка.

I. ОГОРОДНИК.

Редактор В. ФАЩЕНКО.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОР. 4. 6 КВІТНЯ 1962 р.

БР 04123.

На другий день через міністра внутрішніх справ була одержана відповідь від імені царя: «Розгляд

«За научные кадры», орган парткома, ректората, комитета ЛКСМУ и профкома Одесского государственного университета им. И. И. Мечникова, гор. Одесса.

Зам. 504—1000.